

Попов, апостолическия префект (папски административен началник) на лазаристите в Цариград Боре, двамата „мирски“ български водачи Драган Цанков и д-р Георги Миркович. Чрез слово на дякон Рафаил, четено след това на латински от Боре, от името на „архимандрита, депутатите и соотечествениците“ се отправя молба да бъдат приети в „лоното на църквата“. На 14 април сутринта в сикстинската църква Й. Соколски получава епископски чин и наименованието „архиепископ и викарий апостолически за българите“. Заобиколен от кардиналите Барнабо и Кипалди, пред папския престол той тържествено произнася съединението с римската църква и благодарствено слово, изтълкувано на латински от Боре. „Осветлението“, ръководено от Светият Отец - папа Пий IX, е изпълнено най-напред на славянски от новоизбрания владика. Следва церемония за смяна на православните с католическите църковни атрибути - одежди, митра и патерица, предадени му по източен обичай⁶⁹. Въз основа на телеграфическа депеша от Рим, обнародвана в „Куриер д`Ориан“, на 5/17 април 1861 г. и в. „България“ уведомява българското общество за необикновеното великолепие, реализирано в „името на новата църква [...] в присъствието на дванайсет кардинала“. Тържеството е уважено още от Неаполитанският крал и кралицата, членове на царската фамилия, прокураторът (управител) на Полония, ученици от колежа „Св. Атанасий“ в Рим и гръцкия - „Рутен“, мехитаристи (членове на арменски монашески орден, наричани така по името на основателя му Петър Манук Мехитар) от Венеция и Виена и др.⁷⁰ Същият вестник внася уточнение за читателите си, че българският архиепископ няма патриаршески чин, защото за да бъде догматически патриарх, трябва да има владици, над които да упражнява патриаршеската си власт (поне двама епископи)⁷¹.

Наред с „доказателства[та] от почест и благосклонност“, изразени пред българската делегация, вестниците информират и за комичните ситуации, възникнали по време на церемонията и при пребиваването на дядо Йосиф в Рим. Макар и твърде пестеливо, „Цариградски вестник“ и „Дунавски лебед“ не спестяват на читателската си аудитория неговото „упорство“ и разигралата се „комедия“ при ритуала по хиротонисването му, приготвянията за което са извършени „противно на източната църква“⁷².

Брат, издаден от „Императорското правителство“, припознава Й. Соколски за „Български Патрик“, който „да управлява духовните работи на ония от българите, [...] приели католическата вяра“. В текста му, цитиран в „Цариградски вестник“ от 10 юни 1861 г., името на партика не се споменава, а дядо Йосиф е наречен „Архиепископ“ (баш-епископ) и без никакви титли, които са притурени в униатския превод на Царския брат. В същия брой вестникът съобщава, че той е избягал